

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 45P/149/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213218271
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7213218271.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Andreou Galdunovou v právnej veci mal. A. W., A.. XX.X.XXXX Y. P. B. W., A.. X.X.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice IV, deti matky P. G., A.. X.XX.XXXX, W. O. X, O., zastúpenej JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., advokátom so sídlom Južná trieda 28, Košice a otca H. W., A.. X.X.XXXX, W. M. X, O., zast. JUDr. Marekom Voľanským, advokátom so sídlom Magurská 4, Košice, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom takto

rozhodol:

Dlžné výživné za obdobie od 1.8.2013 do 10.10.2013 v celkovej sume na mal. A. 93,30 eur a na mal. B. v sume 46,70 eur súd povoľuje otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 15,- eur na mal. A. a po 10,- eur na mal. B. počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia popri bežnom výživnom vždy do 15.-dňa toho-ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 31.7.2013 domáhala, aby jej súd zveril mal. A. a mal. B. na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti a styk detí s otcom upravil neobmedzenie vždy po dohode s matkou. Zároveň žiadala zaviazať otca od 1.7.2012 do právoplatnosti rozsudku o rozvode prispievať na výživu mal. A. sumou 200,- eur a na výživu mal. B. sumou 200,- eur vždy k rukám matky do 15. dňa toho ktorého mesiaca odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žiadala odporcu zaviazať zaplatiť dlžné výživné od 1.7.2012 do 31.8.2012 spolu v sume 800,- eur a od 1.9.2012 do 30.6.2013 v sume 2600,- eur do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnila tým, že otec sa v septembri 2012 odsťahoval zo spoločnej domácnosti s matkou a to z dôvodu, že si našiel inú známosť. Deti ostali bývať s matkou. Otec sa s dcérami stretáva vždy po dohode s matkou a prispieva na výživu detí a to na každú po 70,- eur, spolu 140,- eur na obe dcéry. Otec nezaplatil výživné ani na domácnosť neprispieval v mesiacoch júl a august 2012, v júni 2013 zaplatil ako výživné na deti 130,- eur a v júli nezaplatil nič. Uviedla svoje príjmy za rok 2012 vo výške 3644,- eur a svoje výdaje okrem výdavkov na domácnosť a na detí: úver na bývanie splátka 155,- eur, zostatok 7800,- eur, úver v banke splátka 17,- eur, zostatok 1000,- eur, kreditka zostatok 2031,25 eur - prišla predžalobná výzva na zaplatenie. Otec pracuje vo firme I. X..H..E., S.. X. X, O..

Otec sa k návrhu matky písomne vyjadril podaním zo dňa 30.8.2013, ktorým nesúhlasil s návrhom matky, navrhol určiť na čas do rozvodu výživné na mal. A. vo výške 90,- eur a na mal. B. vo výške 50,- eur vždy k rukám matky do 15. dňa v mesiaci.

Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.9.2013 odporučil zveriť mal. deti do osobnej starostlivosti matky a výživné zo strany otca určiť primerane veku a odôvodneným potrebám maloletých detí a styk upraviť neobmedzene.

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 12.12.2013 č.k. 45P/149/2013-72 rozhodol tak, že zastavil konanie o zverenie mal. detí do osobnej starostlivosti a úpravu styku pre čas do rozvodu. Zároveň určil povinnosť otca v období od 1.8.2013 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva prispievať na výživu mal. A. sumou 110,- eur mesačne a na výživu mal. B. sumou 90,- eur mesačne. Zamietol návrh matky na určenie výživného za obdobie od 1.7.2012 do 31.7.2013. Dĺžné výživné za obdobie od 1.8.2013 do 10.10.2013 v celkovej sume na mal. A. v sume 40,- eur a na mal. B. v sume 80,- eur, zaviazal otca uhradiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti výroku, ktorým konajúci súd určil výživné otca pre maloleté deti, A. 110,- € mesačne a B. 90,- € mesačne od 1.8.2013 do budúca, výroku, ktorým zamietol návrh matky na určenie výživného za obdobie od 1.7.2012 do 31.7.2013 a proti výroku o dĺžnom výživnom podala v zákonnej lehote odvolanie matka s odôvodnením, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., kedy konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovila názor, že konajúci súd procesne pochybil, ak určil výživné na mal. A. 110,- € mesačne a mal. B. 90,- € mesačne, pričom matka v návrhu žiadala určiť výživné na každé dieťa 200,- € mesačne, preto mal v prevyšujúcej časti návrh zamietnuť. Za procesné pochybenie súdu prvého stupňa matka považuje aj tú skutočnosť, že návrh na začatie konania bol doručený 31.7.2013 a napriek tomu súd nezaviazal otca zaplatiť výživné za mesiac júl 2013. Okrem týchto procesných pochybení matka uviedla, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav, nezohľadnil skutočnosť, že odporca už v čase rozhodnutia nesplácal lízing na motorové vozidlo E. P., nakoľko tak ako sám uviedol toto motorové vozidlo predal za sumu 2.100,- € a následne v auguste 2013 kúpil spolu s priateľkou motorové vozidlo Y. Y.. Vyslovila presvedčenie, že súd tak v samotnom rozvodom konaní, ako ani v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv na čas do rozvodu, logicky a dostatočne nevyhodnotil náhle zníženie platu otca, ktoré nastalo v čase rozvodového konania. Nesúhlasila s odôvodnením súdu, ktoré sa týkalo nepriznania výživného spätne, s tým, že matka dostatočne nepreukázala dôvod osobitného zreteľa, za ktorý považuje už samotnú skutočnosť, že je na materskej dovolenke, stará sa o deti a bolo povinnosťou otca materiálne rodinu zabezpečiť. Navrhla preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil konajúcemu súdu na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania. Otec ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadrili. Ostatné výroky rozsudku neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 30.7.2014 č.k. 8CoP/34/2014-87 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o výživnom otca pre maloleté deti tak, že určil povinnosť otca prispievať na výživu mal. A. sumou 150,- eur mesačne a na výživu mal. B. sumou 110,- eur za obdobie od 1.8.2013 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Zároveň zrušil výrok o dĺžnom výživnom a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Potvrdil napadnutý výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh matky na určenie výživného za obdobie od 1.7.2012 do 31.7.2013.

Po vrátení veci súd vykonal dokazovanie oboznámením s predloženými listinnými dôkazmi osvedčujúci úhradu výživného zo strany otca v období od 1.8.2013 do 10.10.2013 (t.j. v období, kedy vzniklo dĺžné výživné) a zistil tento skutkový stav:

Matka doručila súdu 23.10.2014 prehľad úhrady vyživovacej povinnosti zo strany otca, z ktorého vyplýva, že otec uhradil dňa 4.9.2013 - 140,- eur, 4.10.2013 - 200,- eur, 7.11.2013 - 140,- eur, 10.12.2013 - 140,-

eur, 27.12.2013 - 180,- eur, 14.1.2014 - 200,- eur, 14.2.2014 - 195,- eur, 18.2.2014 - 5,- eur, 11.3.2014 - 200,- eur, 14.4.2014 - 200,- eur, 9.6.2014 - 200,- eur, 15.7.2014 - 260,- eur, 24.7.2014 - 100,- eur, 15.8.2014 - 260,- eur, 12.9.2014 - 260,- eur, 16.10.2014 - 260,- eur, spolu teda otec uhradil v danom období 2.940,- eur.

Na pojednávaní konanom dňa 30.4.2015 matka vo vzťahu k tomuto prehľadu platieb doplnila, že došlo k chybe pri zápise, keď matka doplnila, že otec uhradil aj ďalšiu platbu v auguste 2013 spolu vo výške 140,- eur a došlo iba k chybe pri evidencii matky a vypracovaní písomného prehľadu. Rovnako matka potvrdila, že eviduje platbu doručenú 24.7.2014 v sume 100,- eur.

Otec doručil súdu písomné vyjadrenie dňa 29.10.2014 spolu s listinnými dokladmi osvedčujúcimi realizáciu jednotlivých platieb, pričom otec poukázal na to, že výživné za mesiac august 2013 uhradil dňa 1.8.2013 na mal. A. vo výške 90,- eur a na mal. B. vo výške 50,- eur. Zároveň doplatok za mesiac august 2013 bol uhradený dňa 23.7.2014 vo výške 20,- eur na A. a 40,- eur na B.. Výživné za mesiac september 2013 bolo uhradené dňa 4.9.2013 vo výške 90,- eur na A. a 50,- eur na B. a doplatok vo výške 20,- eur na A. a 40,- eur na B. bol uhradený dňa 23.12.2013. V mesiaci október bola uhradená čiastka 110,- eur na A. a 90,- eur na B. dňa 4.10.2013. Uvedené skutočnosti otec zdokladoval aj listinnými dokladmi - potvrdeniami o uskutočnení bankového prevodu.

Medzi účastníkmi tak nebola sporná úhrada výživného v danom období za mesiac august 2013 vo výške 110,- eur + 90,- eur na obe deti, v mesiaci september vo výške 110,- + 90,- eur na obe deti a za október 2013 vo výške 110,- + 90,- eur, nedoplatok na výživnom teda vznikol ako rozdiel medzi výživným stanoveným Krajským súdom v Košiciach vo výške 150,- eur plus 110,- eur, teda dlžné výživné činí 40,- eur + 20,- eur za mesiac august, 40,- eur + 20,- eur za mesiac október a 13,30 eur + 6,70 eur za mesiac október 2013, ako alikvótna časť vypočítaná do 10.10.2013.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 76 ods. 1 citovaného zákona, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

V danom prípade po vrátení veci na prvostupňový súd predmetom rozhodovania bolo iba určenie dlžného výživného za obdobie od 1.8.2013 do 10.10.2013, pričom tak, ako je to vyššie uvedené medzi účastníkmi konania nebolo sporné aká výška vyživovacej povinnosti bola v danom období zo strany otca splnená, preto súd dlžné výživné vypočítal ako rozdiel medzi sumou stanovenou Krajským súdom v Košiciach a sumou vyplatenou otcom, v dôsledku čoho rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a určil povinnosť otca uhradiť dlžné výživné na mal. A. v celkovej sume 93,30 eur a na mal. B. v celkovej sume 46,70 eur. Súd umožnil otcovi splácať dlžné výživné v pravidelných mesačných splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku, nakoľko zohľadnil jeho aktuálne zárobkové a majetkové pomery.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie, nakoľko všetci prítomní účastníci sa tohto práva účinne vzdali po jeho vyhlásení.